

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 359

Březen 1986

T. G. MASARYK 1950—1986

Masaryk v pozdějších letech vypráví o sobě...

Mám-li říci, v čem se můj život vyvrcholil, tedy ne v tom, že jsem se stal prezidentem, a že mohu nést tuto stejně velkou čest jako těžkou povinnost. Má osobní satisfakce, smím-li to tak nazvat, je hlubší: že jsem ani jako hlava státu nic podstatného nevyškrtl z toho, več jsem věřil a co jsem miloval jako chudý student, jako učitel mládeže, jako nepohodlný kritik, jako reformní politik; že, stoje v moci, nenacházím pro sebe ni žádného jiného mravního zákona ani jiného vztahu k bližním, k národu a k světu, než jaké mne řídily před tím. Smím říci, že se mi potvrzuje a naplňuje vše, več jsem věřival, takže jsem nemusel změnit nic na své víře v humanitu a demokracii, na svém hledání pravdy, ani na nejvyšším mravním a náboženském příkazu lásky k člověku. Pravím to ze zkušenosti, kterých stále ještě nabývám ve svém postavení, že není jiné morálky, jiného ethnického řádu pro státy a národy a jejich správce než pro jednotlivce. Není to osobitě uspokojení z toho, že jsem po celý svůj život, tak podivně a složitě utvářený, zůstal sám sebou; důležitější je, že v tolika zkouškách zůstaly a ověřily se ty lidské a obecné ideály, které jsem vyznával. Říkám si, že v tom neustálém zápase o lepší příští národa a lidstva jsem na straně dobré. To vědomí stačí, aby život člověka byl krásný, a jak se říká, šťastný.

"Hovory s T. G. Masarykem — Karel Čapek

Jak jsem objevoval T. G. Masaryka

VLADIMÍR KRÍŽ:

Narodil jsem se v roce 1948. V tom podivném a tragickém roce, kdy byla v Československu definitivně pohřbena demokratická společnost, zbudovaná kdysi moudrým a humanistickým státníkem Masarykem. V době mého dětství nebylo už po ní vidu ani slechu. Školství, dokonale poničené komunistickými zásahy, nás krmilo povinnou a zbytečnou ruštinou. Komunisté, kteří si přáli vychovat novou generaci po svém a k obrazu svému, se skutečně činili.

Výchova k tzv. kolektivismu, ke stádnosti, snaha o potlačení vlastního myšlení, obdiv ke všemu co přichází z východu. Vzorem dětem, donuceným k povinné účasti v "Pionýru" se měl stát malý sovětský udavač Pavlík Morozov — zfanatizovaný chlapec, který udal policii vlastní rodiče a byl nakonec ubit svým dědečkem motyčkou na řepu.

Učebnice byly přepracovány tak, aby neobsahovaly nic, co by se nelíbilo režimu. Také dějiny měly být náležitě změněny a upraveny.

A tak jsme se téměř nic nedovíдали o tom, jak vlastně ve skutečnosti vznikla naše republika, o velkých postavách

novodobých dějin, z nichž největší byl profesor a filosof T. G. Masaryk.

Upravené dějiny vědomě lhaly, líčily demokratickou republiku v těch nejčernějších barvách.

A náhle přišel rok 1968, který jako by otevřel stavidla k vědění, brány k pravdě a moudrosti dávno zakázaných a zapomenutých knih. A já jsem se poprvé setkal v novém vydání s nádhernou Čapkovou knihou "Hovory s T. G. Masarykem", a jejím prostřednictvím s myšlenkami a úvahami našeho prvního prezidenta.

Četl jsem je znovu a znovu — a s údivem jsem shledával, jak jsou moderní a stále živé. A tato kniha, ale i mnohé další materiály, které byly o Masarykovi v letech 1968 a 69 publikovány, mne dovedly k hlubokému obdivu jeho humanistické filosofie, založené na lásce k člověku, veliké víře v lidské právo, spravedlnost a demokracii.

Významnou posilu a útěchu jsem nacházel já i mnozí moji vrstevníci v jeho slovech i později, po ruské invazi a okupaci Československa, kdy se všecko vracelo do starých kolejí, kdy zavládl strach a lhostejnost.

Ale ještě stačila vyjít knížka o Janu Masarykovi, ještě se dostala na pulty-prodejen v roce 1969 malá gramodeska s projevem Prezidenta Osvoboditele z roku 1928, kde hovoří o demokracii.

Její prodej byl okamžitě zakázán — tak se báli jeho myšlenek noví vládcí — ale bylo už pozdě. Deska byla už rozprodána a dostala se mezi lidi.

Zakázané knihy zmizely z prodejen — a lidé se vrhli na antikvariáty, aby v nich hledali zrnka dávné moudrosti.

Mazi zakázanými knihami jsou samozřejmě i knihy T. G. Masaryka, kterého se tzv. socialistický režim nejvíce bojí — tak dáno po smrti! Proto pečlivě odstranil i jeho pomníky. Ale všechno to úsilí je marné. Myšlenky zůstávají živé, a lidé doma si je předávají z generace na generaci.

Oběžník ČSNRA — San Francisco

Masaryk...

Můj ideál by byl, mít překlady všech hlavních světových básníků, překlady správné a v pěkné češtině, aby naši lidé, kteří jazyků neznají (ostatní i když znají), měli na snadě slušný výběr ze světové literární produkce.

Láska k bližnímu je v plánu světa, lidská společnost stojí na lásce, ale nestačí mít k člověku jen tak zvaný milý cit — láska, humanita se musí ztělesnit v práci, v součinnosti, v tvoření a tím v zdokonalování světa nám daného. Jsme dělníci na vinici boží!

VESTNIK

March 1986

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)
Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650
Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

April 1986

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)
Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650
Telefon: 656-1117

JAROSLAV JAVORSKÝ KONEČNĚ NA SVOBODĚ

JIŘÍ BREBER:

Po více než osmiletém vězení v československých věznicích byl Jaroslav Javorský, syn známého tenisového přeborníka a reprezentanta z padesátých a šedesátých let, propuštěn na svobodu. Společně se známým ruským politickým vězněm A. Ščaranským a několika dalšími byl 10. února 1986 vyměněn na rozhraní sovětské a spojenecké zóny Berlína za komunistické špióny vězněné na Západě.

Hlavní pozornost západního tisku během výměny byla věnována A. Ščaranskému, sovětskému disidentu, který byl spoluzakladatelem moskevské skupiny sledující plnění Helsinských dohod sovětskou vládou, častým tlumočnickem západních korespondentů, zajímajících se o disidentské hnutí v SSSR a zastáncem práva sovětských občanů židovského původu na vystěhování do Israele. A. Ščaranský byl v Sovětském svazu odsouzen ke 13 letům vězení za údajnou špiónáž ve prospěch CIA, kterou veřejně popřeli dva američtí presidenti.

Ke třinácti letům vězení byl odsouzen i Jaroslav Javorský, také za vykonstruované obvinění ze špiónáže. Jeho případ byl politicky prozaičtější než případ Ščaranského, avšak i Javorský prokázal nevšední odvalu, statečnost a pevnou vůli, když vzdoroval nelidským komunistickým zákonům a později nelidským podmínkám v neslavně proslulé valdické věznici.

Jaroslav Javorský se rozhodl zůstat ve svobodném světě v roce 1977, když mu byla neočekávaně povolena (asi omylem československého úředníka) návštěva jeho rodičů, kteří žijí v Heilbronnu v Západním Německu. V roce 1976 dovolily totiž čs. úřady jeho otci Jiřímu Javorskému dočasně pracovat jako tenisový trenér v Západním Německu. Doprovázela ho manželka a mladší syn Jiří. Javorští uvítali Jaroslava v exilu.

O vycestování z Československa však marně žádala Jaroslavova snoubenka a její dcerka z prvního manželství. Tehdy, v roce 1977, se Jaroslav rozhodl k odvážnému činu. Vrátil se do Československa inkognito s cizím německým pasem. Snoubenka a její dcerka získaly pas, který je však opravňoval cestovat jen do země "socialistického tábora". Trojice odjela do Bulharska a pokusila se přejít do Turecka. Než dosáhli hranic byli všichni zatčeni bulharskou policií. Snoubenka s dítětem byla poslána do Československa a Jaroslavovi začalo osmileté údobí utrpení. V Bulharsku byl krutým způsobem donucen přiznat svoji identitu, pak byl eskortován do Československa. On i jeho snoubenka byli po čtyři měsíce neustále vyslýcháni. Jaroslav vzal rytířsky vinu za pokus o nedovolené překročení hranic na sebe. Jeho snoubenka byla odsouzena na dva roky podmíněně. Jaroslav

musel čekat na soud dlouhé měsíce. Nebyl mu dovolen obhájce podle vlastního výběru. Obhajoval ho právník, který byl zároveň členem tribunálu. V socialistickém "soudnictví" je možné vše.

Jaroslav Javorský byl odsouzen k 13 letům vězení za ilegální opuštění republiky, pomoc jiným občanům ilegálně opustit Československo a za "zradu republiky"; obvinění, kterým se charakterizuje špiónáž. Ve valdické věznici byl mnohokrát zbit. V jednom případě mu bylo zlomeno chodidlo a věznitelé mu nepovolili lékařské ošetření. Deformace jeho nohy je permanentní. Dvakrát bojoval Jaroslav Javorský proti zvůli správy hladovkou. Pokaždé mu to přineslo další bití a šikanování.

Na Jaroslavu Javorském se režim mstil všem těm, kterým se z Československa podařilo odejít. Mstil se tak těm, kteří našli tolik statečnosti, že pomohli odejít i jiným. Mstil se na synovi za "vinu" otce. Komunistické režimy těžce nesou, když jejich propaganda je narušována gesty významných sportovců, umělců, vědců a jiných, kteří raději zvolí žít na svobodě než v socialistickém "ráji".

Osm let trvalo než se případ Javorský stal natolik známým, že pro komunistický režim se další věznění Jaroslava stalo nepříjemnou záležitostí. Již v roce 1978 prohlásila Amnesty International Javorského vězněm svědomí. Jeho případ byl předložen Madridské konferenci, která osvědčovala plnění Helsinské dohody. V roce 1984 Javorský získal západoněmecké občanství a o jeho osudu jednal několikrát ministr zahraničí západoněmecké vlády s československými úřady. Nakonec intervenoval za Javorského americký Státní department a výměna vězňů (za posledních 12 měsíců již druhou) navrhl urychlit a její provedení kontroloval prezident Reagan.

Kdo však udělal případ Javorského natolik známým, že o jeho věznění a utrpení jednaly hlavy států?

Především to byla Jaroslavova matka, paní Věra Javorská. Snažíme se pomoci politickým vězňům mnoha národností již po patnáct let. Byli jsme ve styku s jejich příbuznými a přáteli, pokud žili ve svobodném světě. Ale s takovou energií, s takovou vůlí pomoci svému synovi, jakou po nekonečné roky prokazovala paní Javorská, jsme se ještě neseťkali. Byly to stovky, ba tisíce dopisů, které napsala a odeslala institucím a lidem, kteří mohli pomoci. Byly to desítky cest a návštěv politiků a státních úředníků. Tisíce telefonických hovorů. Toto úsilí stálo nejen energii, často pohlcovanou zoufalstvím nad neochotou, nezájmem a neporozuměním těch, kterým se vedlo dobře, ale i mnoho, mnoho peněz, které nelehko vydělával Jaroslavův otec. Jaroslav ve vězení dobře věděl, kdo nese hlavní tíhu boje za jeho záchranu: Ve svých básních, které posílal z vězení, často vyjadřoval svůj vděk, obdiv a lásku ke své matce.

Propuštění Jaroslava Javorského přineslo velkou radost všem těm, kteří pomohli udělat "případ Javorský" známým. Bylo jich málo nebo mnoho? Uvážíme-li, kolik Čechů a Slováků žije v zahraničí, pak musíme bohužel konstatovat, že Javorskému pomohlo velmi málo krajanů. V porovnání s akcemi, které podnikly židovské obce ve prospěch Ščaranského, byly akce československého exilu minimální. O to více si vážíme úsilí těch, kteří pomohli, kteří obětovali svůj čas. Nechceme jmenovat jednotlivce, aby se snad na někoho nezapomnělo. Jen jedno jméno nám dovoluňte vyzvednout: Josef Josten. "Redaktor Josten bojoval za Jaroslava jako za vlastního syna." To jsou slova paní Javorské. Dodával odvahu, psal nejlivnějším politikům, připravoval akci, kterou by pražský režim těžce nesl. K její realizaci však nedošlo; redaktor Josten náhle zemřel 29. listopadu 1985 ve věku 72 let. Osvobození Javorského se nedočkal. V září 1986 nám psal, že ještě musí v práci vytrvat do propuštění Javorského, pak že půjde do výslužby. Nedočkal se ani té výslužby.

20.000 letáků, které informovaly o osudu syna vynikajícího sportovce, bylo rozdáno návštěvníkům letní olympiády v Los Angeles členy jihokaliifornských odboček Československé národní rady americké a Českého republikánského klubu v Los Angeles, v létě 1984. Největší finanční příspěvek na vytištění letáků přišel od ústředí Československé národní rady americké v Chicagu. Federace českých republikánských klubů (ethnická organizace americké republikánské strany) intervenovala za Javorského několikrát na nejvyšších místech americké politiky a výměnu Javorského za vězněného komunistického špióna navrhla již více než před rokem. A byly to další organizace, které pomohly alespoň dopisem vládě, zařazením případu Javorský na pořad mezinárodních konferencí o lidských právech, článkem v novinách. Kromě již výše uvedených, jmenujme alespoň ty z amerického kontinentu, o kterých víme: Národní sdružení v Kanadě, Rada svobodného Československa, Rada žen svobodného Československa a Svaz československých sportovců v zahraničí.

Bojovat za svobodu nevinných se vždy vyplácí. Ať jsou již výsledky sebemenší a naděje mizivá, budete si moci říct, že jste udělali alespoň NĚCO, co bylo va vašich silách. Nenechali jste zvůli volný průchod. Přinesli jste alespoň svědectví o zločinech režimu, který se rád světu představuje jako jeho spása. Jak dál? Lidé se bohužel spíš zajímají o osudy jednotlivců než o statistiky represí: Proto, kdo přijde na řadu po Javorském?

Pozorujeme Washington

Kongresionální volby jsou za dveřmi. Lidé po celé zemi se začínají zajímat o politickou kvalitu svých zástupců v "Housu" a "Senátu". Není vždy lehké spravedlivě posuzovat. Nejde totiž o to co senátor či kongresman navrhl a jak hlasoval o tom či onom zákonu. Jde také o to, co ignoroval. A jednou z nezanedbanějších otázek, kterou Kongres 99krát ignoroval je otázka financování komunistických diktatur. Více než po šedesát let, americké obchodní styky povzbuzovány americkou vládou asistovaly komunistickým diktátorům při budování jejich válečné mašinérie. Dá se dokázat, že bez západní a americké podpory nebylo by možné, aby Rusko napadlo Afghánistán. Bez prodeje americké vyspělé technologie Sovětům a Číně, by bývalo nebylo možné aby Rusko a

Čína pomohly tak účinně Severní Koreji proti Jižní Koreji. A tak by se dal uvádět příklad za příkladem. Neúčinnějším bojem proti komunismu by tedy bylo zastavení západní a americké pomoci různým komunistickým režimům. Dva zákony navržené kongresmanem Philipem M. Cranem by zakázaly přímou i nepřímou finanční asistenci komunistickým režimům. (Jsou to: HR 97 a HR 1345.)

"Bill první" by opravil Trade Act z roku 1974 a Export-Import Act z roku 1945. Zakázal by prodloužení těchto "Actů", finanční půjčky a dary jakéhokoli oddělení vlády a jakékoli komunistické zemi.

"Bill druhý" by vyžadoval na prezidentovi čtvrtletní hlášení Kongresu o všech půjčkách, úvěrech či darech, které vláda učinila přímo anebo nepřímo pomocí mezinárodní Agentury (jejíž členové Spojené státy jsou) kterémukoliv komunistickému režimu. Avšak aby tyto dva návrhové zákony měly naději na uplatnění, musí se nejdříve dostat ze "subcommittee" do "Full House of Representatives". Každý z nás se může o to zaslužit. Prosim, piště kongresmanům a senátorům. Můžete použít přiložený vzor dopisů:

Honorable (name)
House Office Building
Washington, D.C. 20515

Dear Congressman,

Early last year, Congressman Philip M. Crane introduced two bills in the House of Representatives. Both of these bills, the H.R. 97 and the H.R. 1345, would prohibit direct and indirect federal financial assistance to Communist countries.

I fail to understand, why we, the taxpayers should assist the Communists in their effort to enslave the world. Therefore, I strongly urge you to support both of these bills. They are long overdue.

I hope you agree with me on this matter and would appreciate your reply.

Respectfully, ...

*
Honorable (name)
Senate Office Building
Washington, D.C. 20510

Dear Senator,

Early last year, Congressman Philip M. Crane introduced two bills in the House of Representatives. Both of these bills, the H.R. 97 and the H.R. 1345, would prohibit direct and indirect federal financial assistance to Communist countries.

I fail to understand, why we, the taxpayers should assist the communists in their effort to enslave the world. Therefore I strongly urge you to introduce similar bills in the Senate. They are long overdue.

I hope you agree with me on this matter and would appreciate your reply.

Respectfully, ...

Naše nálepky mají svou tradici a účel připomínat světu, že Československo je stále v sovětském zajetí. Těší nás první odezva na naši žádost o finanční příspěvek. Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

Vzpomínáme na Ludmilu Kosovou 1897—1986

Celá krajanská veřejnost bude postrádat odchodu naší obětavé národní pracovnice, uvědomělé vlastenky, dlouholeté tajemnice odbočky dr. Milada Horáková, Ludmily Kosové, která zemřela 27. února 1986.

Mladá učitelka Ludmila se provdala za Čecho-Američana v roce 1925. Ameriku vždy obdivovala pro její rychlý vzrůst a energii. Velice si vážila Čecho-Američany pro jejich obětavou práci za první světové války a za podporu T. G. Masaryka. Žila v oblasti Chicaga a ovdověla v roce 1949.

Celý svůj život věnovala vlastenecké práci. Přesto, že většinu svého života strávila v Americe, byla politicky velmi uvědomělá a velkou odpůrkyní komunismu v Československu. Čest její památce!

Sokolové — krajané:

Krajanská veřejnost jistě ocenila pěkný a hodnotný Slet Americké Obce Sokolské v právě uplynulém roku.

Byla to schůzka ze všech koutů Ameriky. Přijeli k nám do Chicaga z Kalifornie, Texasu, Nebrasky, Ohio, Minnesoty, Wisconsinu, Floridy, New Yorku, Kanady a měli jsme zde návštěvníky ze Švýcar a dokonce i z Kanárských ostrovů.

Je to krásné pomýšlení, že právě ty Sokolské Slety jsou snad jedinou příležitostí přivést ty po celém světě roztroušené Čechoslováky občas dohromady. Je to doslovné vzájemné navštěvování, když jeden soused pozve přítele a ti mu to opět oplácí.

V letošním roku, Sokolský Slet ve švýcarském Curychu bude opět jednou významnou událostí a opět velkou příležitostí k setkání a seznámení s krajany a bratry z celého světa.

Bude to schůzka krajanů a sokolů rozesetých po celém světě, ať už v Evropě, Jižní Americe, Kanadě a dokonce i z Austrálie a pochopitelně jako obvykle v největším počtu sokolové ze Spojených států amerických.

Není doposud plně chápáno, že ta malá zemička ve střední Evropě, už za starého Rakouska-Uherska vyvážela do světa spolu s emigrací nejen chudé lidi, ale s nimi i kulturní hodnoty v ostatních zemích dosud neznámých.

Sokolská myšlenka Tyršova je jednou z nich a je dodnes národním pojítkem mezi Čechoslováky po celém světě, bez rozdílu majetkových, politických i náboženských.

Na shledanou v Curychu, na Sletu Sokola v zahraničí, ve dnech 3. až 6. července 1986.

Na Zdar! *V. Ženišek*

Vzdělavatel sokolské župy Střední

Organizaci výpravy do Curychu byla Americkou Obcí Sokolskou pověřena cestovní kancelář "Čihák Travel" v Berwyn, Ill., 6302 W. Čermák Rd., 60402.

K 35. výročí založení Československé ženské národní rady, Chicago

Československá ženská národní rada v Chicagu byla založena v roce 1951 a dožívá se tedy 35 roků svého trvání.

Proč byla založena? Tuto otázku nám kladlo mnoho žen před 35 lety. Vytkly jsme si vážný úkol, že budeme sdružovat ženy československého původu, které musely odejít z komunistického Československa, a že budeme

pečovat o stálý styk s demokraticky smýšlejícími krajany a krajankami, oddanými myšlence demokratické a svobodné Československé republiky. — Stala se pokračovatelkou Československé ženské národní rady v Československu, aby vedla československé ženy v exilu, podle mravních zásad humanitní demokracie, jak jí učil T. G. Masaryk.

Československá ženská národní rada v exilu se legálně registrovala na podzim 1951. Svou činnost zahájila navzájemným stykům se sesterskými organizacemi v zahraničí. V rámci spolupráce s americkými ženskými organizacemi se stala členkou Illinoiské federace žen, která je součástí celonárodní organizace "General Federation of Women's Clubs".

Úspěchy Československé ženské národní rady v exilu, Chicago, za posledních 35 let jsou pěkné.

ČŽNR byla několikrát vyznamenána Illinois Federation of Women's Clubs za hodnotnou práci a umístila se mnohokrát na prvním místě — o odboru lidového umění a jiných odborech.

Před léty byla zapojena v sobotním českém rádiovém vysílání, měla svoji českou školu, pořádala mnoho kulturních podniků včetně oslav svátku matek, večírky, věnečky, pikniky a jiné.

Důležitou a oblíbenou událostí česko-amerického života v Chicagu se staly její vánoční bazary. Všechny měly úspěch, od prvního, který se konal v hotelu Congress v Chicagu do minulého, který se konal ve Veteran's Hall v Ciceru. Výtěžky ze všech podniků umožnily ČŽNR všechny pomocné sociální akce, které jsou její tradicí.

Za úspěchy ČŽNR vděčí prvním předsedkyním Ladě Svrčkové, Miluše Ferjenčíkové, které již nežijí, nynější předsedkyni Maru Friedové a všem obětavým sestřám v předsednictvu. Avšak bez spolupráce ostatních členek ve všech odvětvích, kde každá jednotlivá členka projevila svoje nadání, by tato organizace nemohla existovat. Jen obětavá spolupráce pomohla prohloubit a uskutečnit úkoly, které si Československá ženská národní rada v exilu, Chicago, předsevzala.

O. Kovářová

ZPRÁVY ODBOČEK A OBLASTÍ

Zpráva o činnosti ČSNRA, odbočka Orange County v roce 1985

V roce 1985 byla činnost naší odbočky rozmanitější a úspěšnější než v předchozích letech.

Na výroční schůzi, konané 9. března, jsme vzpomněli narozenin presidenta Masaryka, zvolili nový výbor odbočky, přijali čtyři nové členy a schválili program činnosti na rok 1985.

26. dubna jsme vyslechli zajímavou přednášku, doplněnou diapositivy, o životě a tragickém konci panování mexického císaře Maxmiliána, bratra rakouského císaře Františka Josefa I.

V květnu se zástupci naší odbočky zúčastnili porady kalifornských odboček ČSNRA v Los Angeles; jednali jsme o spolupráci, činnosti a společných problémech.

Většina našich členů a mnoho přátel se sešlo na pikniku odbočky San Diego ve Fallbrook 9. června.

11. srpna jsme měli barbeque v Laguna Niguel. Hodně přítomných využilo osvěžení v bazénu a děti také houpačky, skluzavky a další zařízení v příjemném parku.

Od poloviny září spolupracujeme v *Americans For Freedom Fighters* s více než dvaceti americkými a etnickými organizacemi. 22. září jsme uspořádali manifestaci na podporu bojovníků za svobodu v celém světě na kterou přišla valná část členů naší odbočky a také několik krajanů.

26. října jsme s pomocí přátel odbočky Los Angeles oslavili 28. Říjen. O významu tohoto dne pro národy Československa promluvil předseda odbočky. Následoval film o srpnu 1968 a po přestávce jsme sledovali pásmo *Praha, nashledanou*.

15. prosince jsme měli *Christmas Party*; hovořili jsme zejména o činnosti v příštím roce.

Během roku jsme pomáhali krajanům hledat práci a byt. Také jsme poslali několik dopisů veřejným činitelům, včetně presidenta Reagana, s vyjádřením našeho stanoviska k aktuálním problémům. *Frank Vogel, jednatel*

Odbočka 28. Říjen

Československé národní rady americké

Odbočka 28. Říjen ČSNRA konala 10. března 1986 výroční schůzi. Jak už to bývá, než je zvoleno nové předsednictvo odcházející výbor vykazuje celoroční činnost. Důležité je vždy členství, které se bohužel v naší Odbočce nemůže počítat na "sta", ale může napsat, že máme stejný počet členů začátkem roku 1986 tak jako byl začátkem roku 1985.

Hlavní činnost Odbočky se projevovала promítáním českých filmů. Během roku 1985 bylo uspořádáno 6 filmových představení, kterých se zúčastnilo 419 osob. Odbočka je stále v jednání s českou firmou v Německu o zapůjčení českých filmů pro podzimní sezónu.

Bylo uspořádáno celkem 5 schůzí, z toho 4 členské. Květnová schůze byla spojena s přednáškou předsedy ČSNRA dr. L. Rozbořila na téma "Poslední vůle a majetkové trusty". Přednáška byla velmi zajímavá a početně navštívená. Prosincová schůze proběhla ve vánoční náladě, krátký vánoční proslov, koledy, pohoštění i tombola a zúčastnili se jí členové odbočky ČSNRA Dr. Milada Horáková—Západní předměstí.

Aby odbočka posílila český krajanový život vysílá po dvou zástupcích do České Útulny a do Českých svobodomyšlných škol i finančně přispěla některým krajanovým institucím.

Po vyčerpání zpráv o činnosti bylo přikročeno k volbě nového výboru, který zůstal beze změn. Předsedou byl zvolen Ing. H. Tabák, I. místopředsedou R. Nehasilová, jednatelem a zapisovatelem J. Bárta, revisory účtů V. Novotný a Ann Bártová. Dále byli zvoleni členové výboru, delegáti do Oblastního výboru ČSNRA, delegáti na Sjezd ČSNRA, který se bude konat 26. a 27. dubna 1986 v Berwynu, Ill. Dále byli zvoleni náhradníci a delegáti do České útulny a do Českých svobodomyšlných škol.

Předsednictvo Odbočky 28. Říjen

**Prosíme oznamte včas
změnu adresy**

NÁŠ PROGRAM V CHICAGU

Oblast Československé národní rady americké

pořádá přednášku a dialog na námět

MASARYK — BENEŠ — HRAD

Autor Jaroslav Pecháček promluví o své knížce, která ukazuje československou demokracii v praxi. O Masarykovi a o vývoji státu o jehož vytvoření se zasloužil. O dvaceti dopisech T. G. Masaryka adresovaných většinou Benešovi a o několika jiných dokumentech, které jsou základem této velmi zajímavé knížky.

Přednáška a dialog se koná 6. dubna 1986 ve 3 hodiny odpoledne v Masarykově škole, 5701 22nd Place, Cicero, Illinois. Široká veřejnost je vítána. Vstup dobrovolný.

Odbočka 28. října

vás srdečně zve na zajímavý filmový večer. Promítneme čtyři krátké filmy:

1. Československo od Mnichova k Moskvě.
2. Cestopis krásným Švýcarskem.
3. Vlakem po Švýcarsku.
4. Jak se zachovat v případě tornáda.

Přijďte 7. dubna 1986 v 7:30 večer do Masarykovy školy, 5701 W. 22nd Place, Cicero, IL. Dar \$2.00.

Československá ženská národní rada

vás zve na jubilejní večer v sobotu 12. dubna 1986 v restauraci Old Prague, 5918 W. Cermak Rd., Cicero, IL. Večere s programem. Promluví prof. F. Svejkovský na téma: Živý odkaz české minulosti — doba Karel IV. Cena za večeri \$15.00. Objednávky M. Fast, 277 Quincy, Riverside, IL 60546.

Dary na činnost ČSNRA

Czechoslovak National Council of Women in Exile, IL	\$500.00
Mr. Ivan Medek, Austria	48.22
Czechoslovakia Society of Arts & Sciences, NY	25.00
Mrs. Antonie Bily, CA	22.00
Karel Culik—Zdenka Brodska, MI	20.00
American Fund for Czechoslovak Ref., Inc., Austria	10.00
Mr. & Mrs. Ladislav J. Hanka, MI	9.00

Členské příspěvky odboček

Odbočka Long Island, NY	\$100.00
Odbočka Manhattan, NY	100.00
Odbočka Washington, DC	48.00
Odbočka Orange County, CA	12.00
Odbočka Jan Kollar, IL	66.00

In Memoriam

K uctění památky sestry Ludmily Kosové věnuje Vlasta Vrázová	\$ 25.00
---	----------

Roční předplatné Věstníku — \$5

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

jest připravena poskytnouti vám nejuvhodnější druhy
životních pojistek plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402
Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436

